

at det er ingen særlig stor Hemmelighed, at Finansudvalget, særlig under Ledelse af den nuværende Kultusminister og Finansminister, har været væsentlig bestemmende paa de Udgifter, vi have haft i hvert Fald de sidste 6—7 Aar her i Landet, og jeg tror nok, at de Herrer vide, at naar vi have haft et fortsat daarligt Finansstyre og et fortsat Underskud, er det de Herrer, der have Ansvaret derfor. Ja, det nytter ikke, at de Herrer le ironisk, De vide godt, at De have haft Ansvar (Afbrydelse af *Anders Nielsen*). Ja, det ærede Medlem tager ikke Sagen saa fornuftigt, at han græder derover, men han burde gøre det.

Imidlertid har man alligevel i Aar naaet noget, der ligner en Kassebalance, der ser bedre ud end i Fjor. Det er sket derved, at Udgifterne paa § 27 II. til Jernbane- og Havneanlæg ere bevilgede usædvanlig lavt, nemlig kun med ca. 5 Mill. Kr. medens de gennemsnitlig i de foregaaende Aar fra 1899 have været mellem 10 og 15 Mill. Kr.; med andre Ord, hvad der gør, at Finansministeren i Aar kan skaffe Penge, kan administrere med Finansloven, er det, at han har holdt igen med at bevilge Penge paa § 27 II. Ja, det maa jeg komplimentere ham for, at han har haft en god Rygrad til at staa fast over for de forskellige lokale Jernbanekrav, som melde sig i hver Samling. Jeg skal gribe Lejligheden — jeg tror, jeg taler paa hele mit Partis Vegne — til at udtale vor Paa-skønnelse og Glæde over, at den ærede Minister med Hensyn til de private Jernbaneforslag, der have været fremme, virkelig har vist baade Mod og Fasthed. Men jeg vil ganske ærligt tilstaa, at jeg er ikke helt sikker paa, om den ærede Finansminister i 1905 vil vise den samme Fasthed, al den Stund man maa forudse, at de Herrer, der ikke have faaet deres Baner igennem i Aar, ville puffe paa til næste Aar (Afbrydelse: Københavns Banegaard). Jeg skal komme til Banegaarden. Naar vi altsaa have faaet en nogenlunde taalelig Kassebalance, skyldes det, at vi i Aar have undladt en Række Udgifter — rent tilfældigt maaske — eller, som sagt, fordi Finansministeren har haft Rygrad.

Men selve de Udgifter, der vise hvilket Behov vi have, have været i stærk Stigning; i de sidste 6 Aar ere de stegne fra ca. 57 til 69 Mill. Kr. Det er denne fortsatte Stigning, der gør, at jeg stadig ikke kan se med Glæde paa det Budget, vi staa over for.

Skal jeg nu se paa de enkelte Budgetter, vil jeg først gøre en rent personlig Bemærkning. Jeg har faaet det Indtryk, at den ærede Kultusminister maa være en grumme mægtig Mand, thi hans Budget er vokset mere end noget andet i de sidste 6 Aar, nemlig med ca. 60 pCt., medens Udgifterne paa §§ 11—26 kun ere voksende med 20 pCt. Landbrugsministerens Budget er ogsaa vokset stadig i den Tid, nemlig med ca. 30 pCt. Se vi derimod paa Udgifterne til Industri, Handel og Haandværk, er deres Totalsum i de sidste 6 Aar sunken fra 730,000 til 630,000 Kr. Det er en Ting, der i og for sig kunde overraske, det er maaske en Tilfældighed, men i hvert Tilfælde er det saa, at medens Landbrugsministeriets Budget — det egentlige Landbrugs uden Fiskeriet — er steget med ca. 30 pCt., ere Udgifterne til Industri, Handel og Haandværk gaaede tilbage. Naar de vare saa store den Gang, skyldtes det ganske vist særlig et Par enkelte store Udgifter, men det ser noget underligt ud, at disse Udgifter ikke paa andre Punkter have faaet et Ækvivalent. Derimod ere ganske vist de sociale Udgifter, de Udgifter, der skyldes til den moderne sociale Lovgivning, og hvorunder høre baade Udgifter til Alderdomsforsørgelse, Ulykkesforsikring og en hel Del andre Udgifter under Indenrigsministeriet, stegne med 33 pCt., men det have de Herrer ingen Skyld i, det var en Status, de forefandt, og de Love, i Kraft af hvilke de sympatiske Udgifter paa Finansloven ere stegne, vil jeg have Lov at sige skyldes ene Højres Ministre, det saa ofte beklikkede og uretfærdigt behandlede Ministerium Sehested. (Munterhed). Ja, ja mine Herrer, De tør ikke fragaa, at naar Udgifterne til den sociale Lovgivning have været i Stigen, skyldes det Højres sidste Ministerium, specielt Hr. Ludvig Bramsen.

Ja, mine Herrer, den højtærede Ordfører henviste til, at Byerne ikke i og for sig havde saa megen Grund til at græde, for ganske vist er Landbrugsministeriets Budget steget gennem de egentlige Landbrugsbevillinger, som ere stegne mere end Budgettet i Gennemsnit, men alle de andre Bevillinger ere dog ogsaa stegne. Det er meget rigtigt, men jeg har lagt Mærke til, og jeg tror, det kan paavises Led for Led, at alle andre Bevillinger ikke ere dikterede saa meget af Hensyn til Byerne som af Hensyn til den Landboklasse, de Herrer repræsentere. Jeg tror, Byerne have Ret til at beklage sig. Det ærede Medlem her